Mar Bosch

Mar Bosch (Girona, 1981) es dedica al món de l'educació i exerceix de crític cultural a través de la lletra escrita. Col·labora amb el diari Ara i la revista Girones. Va ser guanyadora del premi de novel·la curta Just Manuel Casero 2012 amb la seva primera novel·la Bedlam: darrere les hores càlides (Empúries, 2013). El mes de gener de 2014 va assistir al grup de lectura "Girona i la literatura" a la Biblioteca Pública de Girona per comentar-la. https://malamar.wordpress.com/mar-bosch-oliveras/ Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/zab

1. Faig aquesta feina perquè...

M'agradaria molt poder respondre que escric "perquè no sabria fer cap altra cosa" però mentiria. La veritat és que des que vaig decidir estudiar filosofia i periodisme cultural (quin encert!) he hagut de saber fer de tot per guanyar-me la vida mentre escric. Bé, quasi de tot: he venut llenceria a senyores de l'alta societat i als senyors de les senyores de l'alta societat; he fet de secretària i d'adjunt a uns quants departaments d'unes quantes entitats, he donat classes particulars de filosofia, d'anglès, de llatí, de català, d'informàtica; he fet de mestra, de professora, d'educadora, de formadora, de facilitadora i de tots els noms que tenen aquells que ensenyen coses avui dia. He hagut d'aprendre'm i desaprendre'm constantment en uns quants sectors per poder dedicar-me a allò que voldria fos la meva principal ocupació que és escriure. Intento compaginar-ho i fer-ho tot de la millor manera possible. Però això de ser una navalla suïssa, a vegades, costa. Però continuo fent aquesta feina, precisament per ser fidel a la meva manera de ser.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

No m'agrada gaire posar etiquetes a res. Però la gent, amics i desamics que han parlat d'això que escric diuen que és fresc i sense complexes, aforístic i un punt lacònic, desconcertant, oníric, poètic, estetitzant. Què més? Àgil i enginyós, valent, atmosfèric, fluït, plàstic, ocurrent (estic mirant una bona crítica, amb l'ajuda de la meva àvia que també opina el mateix). Jo em quedaria amb "sense complexes". Si més no és una de les poques pretensions que tinc: no assemblar-me (gaire) a ningú ni seguir (gaire) els cànons de cap escola (en detriment de les vendes o de la reputació respecte la meva professionalitat).

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

A la Casa de Cultura de Girona. Una olor forta, no m'atreviria a dir de què, es movia entre el soroll d'uns extractors inútils. Buscava algun exemplar de la col·lecció "El vaixell de vapor" (sí, sóc de l'època remota de quan no existia en Harry Potter).

4. Penso que les biblioteques són...

Bombolles de silenci, refugis espirituals, parèntesis, sales del temps...

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Qualsevol dels títols de F. Nietzsche. Un gran autor, sovint malentès, que trobo que canalitza fantàsticament la mala baba. Potser em decantaria per Sobre veritat i mentida en sentit extramoral.

6. Llegir és recomanable per...

Aprendre a escriure.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Per què no t'hem conegut abans?" O bé... "Ja estàs preparant alguna altra novel·la?" Aquesta m'hauria agradat que me la féssiu. Però sort que ara no l'he de contestar.

Data de l'entrevista: 2014-01-30